

Sygn. akt I NO 178/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z odwołań B. B., E. H. Z. S., P. H., M. B. W. i J. A. J,
od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...) z dnia 23 lipca 2019 r. w
przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć z
siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...),
ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 323,
z udziałem M. K., M. M. M., J. Ś., P. M. U. i R. Ś.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 lipca 2020 r.,

1. oddała odwołania B. B., P. H., E. Z. S.;

2. umarza postępowanie odwoławcze dotyczące J. J. i M. W..

UZASADNIENIE

Na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie
Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 323, zgłosiło się czternastu
kandydatów, a wśród nich: sędzia Sądu Okręgowego w S. B. M. B., sędzia Sądu
Okręgowego w P. P. W. H., sędzia Sądu Okręgowego w Ł. J. A. J., sędzia Sądu

Okręgowego w Ł. M. B. W., sędzieja Sądu Okręgowego w S. E. H. Z. S..

Uchwałą z dnia 11 października 2018 r., nr (...), Krajowa Rada Sądownictwa zadecydowała o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na cztery z siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) M. K., M. M. M., J. Ś. i P. M. U. (pkt 1 uchwały) oraz o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...): B.M. B. P. W. H. J. A. J., J. K. S., R.Ś., I. S. W., M. B. W. i E. H. Z. S.. (pkt 2 uchwały).

Od powyższej uchwały, osoby nieprzedstawione do powołania złożyły odwołania do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy, uwzględnił odwołania od uchwały KRS nr (...) z 11 października 2018 r., a wśród nich także te złożone przez: B. B. (wyrok z 27 marca 2019 r., I NO 9/19), P. H. (wyrok z 26 marca 2019 r., I NO 10/19), J. A. J. (wyrok z 27 marca 2019 r., I NO 8/19), M. B. W. (wyrok z 24 maja 2019 r., I NO 5/19), E. H. Z. S. (wyrok z 26 marca 2019 r., I NO 7/19).

Wobec uwzględnienia przez Sąd Najwyższy złożonych odwołań, uchylenia uchwały KRS nr (...) z dnia 11 października 2018 r. i przekazania sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania, w ramach tej samej procedury nominacyjnej, pozostało do obsadzenia siedem wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...)

Ponownie rozpatrując sprawę, w dniu 22 lipca 2019 r., zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami i ich przeanalizowaniu, z uwzględnieniem nadesłanych uzupełniających ocen kwalifikacji, omówił kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie.

Podczas głosowania członkowie zespołu na: B. M. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, P. W. H. a nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, J. A. J. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, M. K. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, M. M. M. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, J. K. S. nie oddali

głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, R. Ś. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, J. Ś. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, P. M. U. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, I. S. W. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, M. B. W. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” i na E. H. Z. S. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”.

Zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na pięć z siedmiu wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...): M. K., M. M. M., R. Ś., J. Ś. i P. M. U.. Wniosek taki, w ocenie zespołu, był w pełni uzasadniony m.in. treścią załączonych ocen kwalifikacyjnych, informacjami dotyczącymi posiadanego przez kandydatów doświadczenia zawodowego, w tym doświadczenia w stosowaniu przepisów prawa, opiniami służbowymi, a także opinią Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) oraz oceną Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...).

Zespół podkreślił, że kierował się dyspozycją art. 35 u.k.r.s, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów. Zdaniem zespołu, pozostali uczestnicy postępowania byli dobrymi kandydatami, jednak nie wypełniali, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru, wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.k.r.s., w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosku o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

Na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 23 lipca 2019 r., w głosowaniu tajnym, na: B. M. B. nie oddano głosów „za”, oddając 10 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów; P. W.

H. nie oddano głosów „za”, oddając 10 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów; J. A. J. oddano 2 głosy „za” i 10 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów; M. K. oddano 17 głosów „za” i 1 głos „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów; M. M. M. oddano 17 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów; J. K. S. nie oddano głosów „za”, oddając 10 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów; R. Ś. oddano 17 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów; J. Ś. oddano 19 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów; P. M. U. oddano 19 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów; I. S. W. oddano 1 głos „za” i 10 głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów; M. B. W. oddano 2 głosy „za” i 10 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów; E. H. Z. S. nie oddano głosów „za”, oddając 10 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Krajowa Rada Sądownictwa, działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 u.k.r.s., uchwałą nr (...) z dnia 23 lipca 2019 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć z siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w M.P. 2018,

poz. 323, postanowiła w pkt 1) przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie M. K. M. M. M., R. Ś., J. Ś. i P. M. U. do pełnienia urzędu na pięć z siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) oraz w pkt 2) nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie B. M. B, P. W. H, J. A. J., J. K. S., I. S. W., M. B. W. i E. H. Z. S. do pełnienia urzędu na siedem stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...).

W uzasadnieniu uchwały nr (...) z 23 lipca 2019 r. Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że przedstawieni kandydaci spełniali wymagania ustawowe określone przez art. 64 § 1 p.u.s.p. Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że podejmując uchwałę kierowała się dyspozycją art. 35 ust. 2 u.k.r.s. i uwzględniła uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do kart zgłoszenia, a także uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego - opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) oraz Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...).

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że wszyscy uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria - oceniane łącznie - najpełniej i w najwyższym stopniu, uwzględniając wskazania zawarte w uzasadnieniach wyroków Sądu Najwyższego uchylających uchwałę KRS nr (...) z 11 października 2018 r. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy KRS uznała, że kandydaci nie rekomendowani nie wypełnili ocenianych łącznie kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosku o powołanie ich do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

B. B. odwołaniem z 14 września 2019 r. zaskarżyła uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr (...) z 23 lipca 2019 r., w zakresie w jakim KRS: postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) kandydatury M. K., M. M. M., J. Ś., R. Ś. i P. U. (pkt 1) oraz postanowiła nie przedstawić z

wnioskiem o powołanie do pełnienia tego urzędu pozostałych kandydatur, w tym kandydatury B. B. (pkt 2).

Skarżąca zarzuciła uchwale:

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci:

a) naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób dowolny oraz niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji Skarżącej i konkurujących z nią kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- oparcie Uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do pełnych danych o Skarżącej w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- przyjęcie stanowiska zespołu oraz podjęcie uchwały mimo niewykorzystania wszelkich (a nawet większości) przewidzianych prawem możliwości służących: (i) dokonaniu oceny, według jednolitych kryteriów, kandydatur wszystkich osób uczestniczących w konkursie oraz (ii) niewyjaśnieniu istniejących w sprawie rozbieżności i wątpliwości, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

b) naruszenia art. 42 ust. 1 u.k.r.s. poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatur Skarżącej i pozostałych Uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia uchwały, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura Skarżącej jest gorsza od kandydatury pozostałych Uczestników w obecnej procedurze konkursowej;

2) obrazę prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącą.

Konkludując, Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej Uchwały oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa (art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), przy czym wniosła także o rozpoznanie odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.).

W uzasadnieniu odwołania Skarżąca przedstawiła argumenty popierające podniesione zarzuty.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącej B. M. B Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, zaskarżona uchwała została podjęta w wyniku dokonania oceny całości okoliczności sprawy w sposób zindywidualizowany w stosunku do każdej z osób, biorących udział w przedmiotowym postępowaniu konkursowym, zgodnie z wszelkimi zasadami wynikającymi z u.k.r.s. i ukształtowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i na tej podstawie Rada stwierdziła, że Odwołująca się - pomimo posiadania niewątpliwych kwalifikacji do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego – w niniejszej procedurze nominacyjnej nie jest lepszym kandydatem od pozostałych uczestników postępowania do przedstawienia jej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie mogły posłużyć wykazaniu, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

P. H. odwołaniem z 18 września 2019 r. zaskarżył uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr (...) z 23 lipca 2019 r., w zakresie w jakim KRS: postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) kandydatury M. K., M. M. M., J. Ś, R. Ś. i P. U. (pkt 1) oraz postanowiła nie przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia tego urzędu pozostałych kandydatur, w tym kandydatury P. H. (pkt 2).

Skarżący zarzucił uchwale:

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci:

a) naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącego bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób dowolny oraz niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji Skarżącego i konkurujących z nim kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale

Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego;

- brak rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego;

- brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego;

- oparcie Uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do pełnych danych o Skarżącym w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego;

- przyjęcie stanowiska zespołu oraz podjęcie uchwały mimo niewykorzystania wszelkich (a nawet większości) przewidzianych prawem możliwości służących dokonaniu oceny, według jednolitych kryteriów, kandydatur wszystkich osób uczestniczących w konkursie oraz niewyjaśnieniu istniejących w sprawie rozbieżności i wątpliwości, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego;

b) naruszenia art. 42 ust. 1 u.k.r.s. poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatur Skarżącego i pozostałych Uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia uchwały, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura Skarżącego jest gorsza od kandydatury pozostałych Uczestników w obecnej procedurze konkursowej;

2) obrazę prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącego.

Konkludując, Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej Uchwały oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa (art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), przy czym wniósł także o rozpoznanie odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.).

W uzasadnieniu odwołania Skarżący przedstawił argumenty popierające podniesione zarzuty.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącego P. H. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, zaskarżona uchwała została podjęta w wyniku dokonania oceny całości okoliczności sprawy w sposób zindywidualizowany w stosunku do każdej z osób, biorących udział w przedmiotowym postępowaniu konkursowym, zgodnie z wszelkimi zasadami wynikającymi z u.k.r.s. i ukształtowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i na tej podstawie Rada stwierdziła, że Odwołujący się - pomimo posiadania niewątpliwych kwalifikacji do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego – w niniejszej procedurze nominacyjnej nie jest lepszym kandydatem od pozostałych uczestników postępowania do przedstawienia go Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie mogły posłużyć wykazaniu, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

J. J. odwołaniem z 25 września 2019 r. zaskarżyła uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr (...) z 23 lipca 2019 r., w części, to jest: w pkt 1, w którym KRS

postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie M. K., M. M. M., R. Ś., J. Ś., P. U. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) - w części dotyczącej przedstawienia wniosku o powołanie M. K., M. M. M. i J. Ś. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...); w pkt 2, w części, w jakiej KRS postanowiła nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie J. J. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...)

Skarżąca zarzuciła uchwale:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), to jest:

a. art. 21 ust. 1 i 2 u.k.r.s., art. 31 ust. 1 u.k.r.s. oraz art. 34 ust. 1-3 u.k.r.s. w związku z § 12 ust. 1-5, § 19 ust. 1-8 oraz § 20 ust. 1-2 załącznika do uchwały nr (...) Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2019 r. poz. 192 - „Regulamin”), poprzez błędne przyjęcie, że doszło do skutecznego przyjęcia stanowisk zespołu oraz podjęcia Uchwały, gdy tymczasem Rada (a w ślad za tym zespół) „nie była nienależycie obsadzona”, wobec nieskutecznego powołania części sędziowskiej Rady, to jest powołania w sposób sprzeczny z powołanymi przepisami oraz Konstytucją RP, w konsekwencji czego sędziowska część Rady nie była uprawniona do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym do opiniowania i rekomendowania kandydatów (w ramach zespołu), głosowania i w efekcie podejmowania Uchwały;

b. art. 9a w zw. z art. 11a i art. 11b ust. 5-8 u.k.r.s. poprzez błędne przyjęcie, że doszło do skutecznego przyjęcia stanowisk zespołu oraz podjęcia Uchwały, gdy tymczasem Rada nie była należycie obsadzona wobec wyboru sędziowskiej części Rady w sposób sprzeczny z powołanymi przepisami;

c. art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 19 ust. 1-9 Regulaminu poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania

materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób sprzeczny z prawem, dowolny oraz sprzecznie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji skarżącej i konkurujących z nią kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów,

- brak określenia i rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie;

- brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur;

- dowolne ustalenia w zakresie posiadanych kwalifikacji niektórych z kandydatów, bez materiału pozwalającego na wyciągnięcie takich wniosków;

- oparcie się na uzupełniających ocenach kwalifikacji kandydatów mimo braku podstaw do zasięgania takich opinii, z równoczesnym uniemożliwieniem kandydatom zapoznania się z tymi opiniami, jak również pominięcie przedstawienia oceny do zaopiniowania Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) a następnie Zgromadzeniu Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...)

- oparciu decyzji w zakresie nieprzedstawienia kandydatury Skarżącej na przesłance pozaustawowej o charakterze sankcyjnym, represyjnym i politycznym, stanowiącej rodzaj kary za treść poprzedniego odwołania od uchwały KRS nr (...) z dnia 11 października 2018 r.,

co skutkowało wydaniem Uchwały o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków M. K., M. M. M. i J. Ś. o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), a nieprzedstawieniu wniosku Skarżącej o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...),

d. art. 57a^h § 1, 4 i 5 oraz art. 58 § 1-2 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. 2019, poz. 52) w zw. z art. 30 u.k.r.s. - polegające na naruszeniu trybu postępowania w sprawie oceny kwalifikacji kandydatów i oceny kandydatów poprzez zlecenie przez KRS dokonania uzupełniającej oceny kwalifikacji Skarżącej oraz kandydatów wskazanych w pkt 1 skarżonej uchwały, czego ustawa nie przewiduje, co nadto nastąpiło z naruszeniem

prawa Skarżącej do zapoznania się z uzupełniającą oceną kwalifikacji i naruszeniem procedury postępowania przed kolegium i zgromadzeniem ogólnym sędziów apelacji; e. art. 42 ust. 1 u.k.r.s. poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatur Skarżącej i Uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia Uchwały, na podstawie, których Rada uznała, że kandydatura Skarżącej jest gorsza od kandydatury Uczestników wskazanych w pkt 1 skarżonej Uchwały w obecnej procedurze konkursowej;

2. obrazę prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.) w postaci:

a. art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 173, art. 10 i art. 186 Konstytucji RP w zw. z art. 9a ust. 1-3, z art. 11a. z art. 11b i art. 11d ust. 1-5, z art. 21 ust. 1 i 2, z art. 33 ust. 1, z art. 34 ust. 1 i z art. 37 ust. 1 u.k.r.s. w zw. § 12 ust. 1-5, § 19 ust. 1-8 oraz § 20 ust. 1-2 Regulaminu, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, to jest wydanie zaskarżonej Uchwały przez Radę, która była nienależycie obsadzona, wobec nieskutecznego powołania części sędziowskiej Rady, to jest powołania w sposób sprzeczny z wyżej wskazanymi przepisami u.k.r.s. oraz Konstytucją RP, w konsekwencji czego sędziowska część Rady nie była uprawniona do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym do opiniowania i rekomendowania kandydatów (w ramach zespołu), głosowania i w efekcie podejmowania Uchwały;

b. art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, to jest brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) sędziów wskazanych w pkt 1 skarżonej Uchwały, a nie wniosek Skarżącej kandydatki;

c. art. 19 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej z dnia 7 lutego 1992 r. (TUE) oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (KPP) poprzez ich błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że nie zostaje

naruszona zasada państwa prawnego oraz standard niezawisłości sędziów wymagany dla zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w sprawach unijnych, gdy sędziowie sądów powszechnych, w tym sądów apelacyjnych, powoływani są na wniosek KRS, której członków sędziów wybiera Sejm spośród kandydatów zgłoszonych przez co najmniej 25 sędziów lub co najmniej 2 tys. obywateli, przy czym ostateczna lista kandydatów, którą zbiorczo zatwierdza Sejm, jest ustalana wcześniej przez komisję sejmową, gdy tymczasem prawidłowa wykładnia powyższych przepisów, determinująca również interpretację oraz stosowanie prawa krajowego, powinna być taka, że opisany wyżej sposób kształtowania Rady zwiększa wpływ Parlamentu na jej działalność oraz wpływa niekorzystnie na jej niezależność, w związku z czym skład sądu wybrany przez tak ukształtowaną Radę nie spełnia warunku dotyczącego niezawisłości sądu, jak wymaga tego art. 19 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 2 TUE oraz art. 47 KPP.

J. J. wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały w pkt 1 w zakresie dotyczącym przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie M. K., M. M. M. i J. Ś. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) oraz w pkt 2 w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie J. J. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) i przekazanie wniosków osób wymienionych w pkt 1 Uchwały w zaskarżonym zakresie oraz wniosku J. J. o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

Nadto, J.J. wniosła o przeprowadzenie dowodów:

a. z wykazów sędziów popierających zgłoszenie kandydatów, zawierających ich imiona, nazwiska, miejsca służbowe i własnoręcznie złożone podpisy, tych sędziowskich członków Rady, którzy zostali zgłoszeni przez co najmniej 25 sędziów i zwrócenie się do Marszałka Sejmu RP o przekazanie kopii tych wykazów;

b. z zapisu transmisji przebiegu posiedzenia KRS w dniu 23 lipca 2019 r., na którym podjęta została zaskarżona uchwała oraz z posiedzenia Zespołu KRS w dniu 22 lipca 2019 r. omawiającego kandydatury Skarżącej i innych uczestników

konkursu i wniosła o zwrócenie się do Krajowej Rady Sądownictwa o przedstawienie tych zapisów na nośniku CD.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącej J. J. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, zaskarżona uchwała została podjęta na podstawie obowiązujących i zgodnych z Konstytucją RP przepisów prawa, w wyniku dokonania oceny całości okoliczności sprawy w sposób zindywidualizowany w stosunku do każdej z osób biorących udział w przedmiotowym postępowaniu konkursowym, zgodnie z wszelkimi zasadami wynikającymi z u.k.r.s. i ukształtowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego i na tej podstawie Rada stwierdziła, że Odwołująca się - pomimo posiadania niewątpliwych kwalifikacji do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego – w niniejszej procedurze nominacyjnej nie jest lepszym kandydatem od pozostałych uczestników postępowania do przedstawienia jej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie mogły posłużyć wykazaniu, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

Wobec oświadczenia J. J. z 13 stycznia 2020 r. o cofnięciu zgłoszenia na jedno z siedmiu wolnych stanowisk sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) (M.P. 2018, poz. 323) Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 28 stycznia 2020 r., nr (...), umorzyła postępowanie w sprawie ze zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie.

M. W. odwołaniem z 20 września 2019 r. zaskarżyła uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr (...) z 23 lipca 2019 r., w zakresie w jakim KRS: postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) kandydatury: M. K., M. M. M., J. Ś., R. Ś. i P. U. (pkt 1) oraz postanowiła nie przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia tego urzędu pozostałych kandydatur, w tym kandydatury M. W. (pkt 2).

Skarżąca zarzuciła uchwale:

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci:

a) naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób dowolny oraz niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji Skarżącej i konkurujących z nią kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- oparcie Uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do pełnych danych o Skarżącej w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- przyjęcie stanowiska zespołu oraz podjęcie uchwały mimo niewykorzystania wszelkich (a nawet większości) przewidzianych prawem możliwości służących: (i) dokonaniu oceny, według jednolitych kryteriów, kandydatur wszystkich osób uczestniczących w konkursie oraz (ii) niewyjaśnieniu istniejących w sprawie rozbieżności i wątpliwości, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na

stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

b) naruszenia art. 42 ust. 1 u.k.r.s. poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatury Skarżącej i pozostałych Uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia uchwały, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura Skarżącej jest gorsza od kandydatów pozostałych Uczestników w obecnej procedurze konkursowej;

2) obrazę prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącą.

Konkludując, Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej Uchwały w pkt 1 w całości oraz w pkt 2 w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie M. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) i przekazanie wniosków sędziów wymienionych w pkt 1 uchwały oraz wniosku M. W. o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa, przy czym wniosła także o rozpoznanie odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.).

W uzasadnieniu odwołania Skarżąca przedstawiła argumenty popierające podniesione zarzuty.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącej M. W. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, zaskarżona uchwała została podjęta w wyniku dokonania oceny całości

okoliczności sprawy w sposób zindywidualizowany w stosunku do każdej z osób, biorących udział w przedmiotowym postępowaniu konkursowym, zgodnie z wszelkimi zasadami wynikającymi z u.k.r.s. i ukształtowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego i na tej podstawie Rada stwierdziła, że Odwołująca się - pomimo posiadania niewątpliwych kwalifikacji do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego - w niniejszej procedurze nominacyjnej nie jest lepszym kandydatem od pozostałych uczestników postępowania do przedstawienia jej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie mogły posłużyć wykazaniu, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

Wobec oświadczenia M. W. z 28 stycznia 2020 r. o cofnięciu zgłoszenia na jedno z siedmiu wolnych stanowisk sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) (M.P. 2018, poz. 323) Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 31 stycznia 2020 r., nr (...), umorzyła postępowanie w sprawie ze zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie.

E. Z. S. odwołaniem z 17 września 2019 r. zaskarżyła uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr 712/2019 z 23 lipca 2019 r., w zakresie w jakim KRS: postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) kandydatury M. K., M. M. M., J. Ś., R. Ś. i P. U. (pkt 1) oraz postanowiła nie przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia tego urzędu pozostałych kandydatur, w tym kandydatury E. Z. S. (pkt 2).

Skarżąca zarzuciła uchwale:

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci:

a) naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób dowolny oraz niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji Skarżącej i konkurujących z nią kandydatów, z przekroczeniem

granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- oparcie Uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do pełnych danych o Skarżącej w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

- przyjęcie stanowiska zespołu oraz podjęcie uchwały mimo niewykorzystania wszelkich (a nawet większości) przewidzianych prawem możliwości służących: (i) dokonaniu oceny, według jednolitych kryteriów, kandydatur wszystkich osób uczestniczących w konkursie oraz (ii) niewyjaśnieniu istniejących w sprawie rozbieżności i wątpliwości, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych Uczestników, a nie Skarżącej;

b) naruszenia art. 42 ust. 1 u.k.r.s. poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatur Skarżącego i pozostałych Uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia uchwały, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że

kandydatura Skarżącej jest gorsza od kandydatury pozostałych Uczestników w obecnej procedurze konkursowej;

2) obrazę prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych Uczestników, a nie Skarżącą.

Konkludując, Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej Uchwały oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa (art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), przy czym wniosła także o rozpoznanie odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.).

W uzasadnieniu odwołania Skarżąca przedstawiła argumenty popierające podniesione zarzuty.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącej E. Z. S. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, zaskarżona uchwała została podjęta w wyniku dokonania oceny całości okoliczności sprawy w sposób zindywidualizowany w stosunku do każdej z osób, biorących udział w przedmiotowym postępowaniu konkursowym, zgodnie z wszelkimi zasadami wynikającymi z u.k.r.s. i ukształtowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i na tej podstawie Rada stwierdziła, że Odwołująca się - pomimo posiadania niewątpliwych kwalifikacji do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego – w niniejszej procedurze nominacyjnej nie jest lepszym kandydatem od pozostałych uczestników postępowania do przedstawienia jej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie mogły posłużyć wykazaniu, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

W związku z dodaniem do treści ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa z dnia 14 lutego 2020 r. art. 44 ust. 2a u.k.r.s., na mocy którego wszystkie odwołania wniesione przez uczestników tego samego postępowania podlegają łącznemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu w toku jednego postępowania przed Sądem Najwyższym, sprawy: I NO 179/19, I NO 180/19, I NO 182/19, I NO 183/19, Sąd Najwyższy połączył ze sprawą I NO 178/19 celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt I NO 178/19.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołania B. B., P. H. i E. Z. S. nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Krajowa Rada Sądownictwa jest organem umocowanym przez Konstytucję RP do rozpatrywania i oceny kandydatów do pełnienia urzędu sędziego i to w jej gestii pozostają ustalenia faktyczne oraz ocena dowodów. Również ocena doboru kryteriów oraz znaczenie przywiązywane do poszczególnych kryteriów przy ocenie kandydatów na stanowiska sędziowskie pozostają poza zakresem kompetencji Sądu Najwyższego do kontroli zgodności uchwał Rady z prawem (art. 44 ust. 1 u.k.r.s.).

Sąd Najwyższy rozpoznając odwołania od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, bada wyłącznie ich legalność. Poza zakresem jego kognicji pozostaje zasadność rozstrzygnięcia zawartego w uchwale. Sąd Najwyższy nie może zajmować się rozpatrywaniem kwalifikacji kandydatów na sędziego, jak również decydować o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu (wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2016 r., III KRS 24/16, LEX nr 2141231). Sąd Najwyższy nie zastępuje Krajowej Rady Sądownictwa w jej ustawowo wyznaczonym zadaniu polegającym na rozpatrzeniu i ocenie kandydatów do pełnienia urzędu sędziego i dlatego nie przeprowadza powtórnego badania kwalifikacji zawodowych i moralnych kandydata do pełnienia urzędu sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z 14 lipca 2016 r., III KRS 17/16, LEX nr 2122412 i przywołane tam orzecznictwo).

Podobnie Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że przedmiotem kognicji Sądu Najwyższego pozostaje wyłącznie formalny aspekt dostępu do służby związany z przestrzeganiem przez Radę zastosowanych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji czy też predyspozycji danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach postępowania przed Radą, gdyż jakakolwiek ingerencja w tę szczególną postać władztwa przynależnego Radzie skutkowałaby naruszeniem art. 179 Konstytucji RP (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 27 maja 2008 r., SK 57/06, OTK ZU 2008 nr 4, poz. 63).

Odnosząc się do odwołań (części dotyczących naruszenia przepisów postępowania) złożonych przez B. B., P. H., E. Z. S., to nieuzasadnione są zarzuty naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.k.r.s. w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu.

Naruszenie art. 33 ust. 1 u.k.r.s. może polegać na pominięciu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji lub wyjaśnień uczestników postępowania czy też innych osób albo dokonaniu ustaleń sprzecznych z tymże materiałem (wyrok Sądu Najwyższego z 6 lutego 2019 r., I NO 21/18). W niniejszej sprawie żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi.

Nie ulega wątpliwości, że Krajowa Rada Sądownictwa, w świetle art. 33 ust. 1 u.k.r.s., jest obowiązana przed podjęciem uchwały wszechstronnie rozważyć sprawę na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. Nakaz podjęcia uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy oznacza, że Rada nie może pominąć istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji lub wyjaśnień, czy innych zebranych dowodów, ani dokonać ustaleń sprzecznych z tym materiałem, zaś samo rozstrzygnięcie powinno być wynikiem wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy w sposób, który nie był dowolny (wyrok Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2012 r., III KRS 11/12, LEX nr 1619712; wyrok Sądu Najwyższego z 22 maja 2012 r., III KRS 14/12, LEX nr 1405296).

Zarzuty jakie Odwołujący stawiają uchwale Krajowej Rady Sądownictwa dotyczą nieuznania przez Radę, że Skarżący spełniają w stopniu wyższym lub co najmniej równym innym kandydatom kryteria do przedstawienia ich Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...). Zapatrywań Odwołujących, że są oni predestynowani do objęcia stanowiska sędziowskiego, nie można podzielić, gdyż opierają się one na własnych ustaleniach faktycznych, jak i z tego powodu, że w sposób uproszczony postrzegają kwestie, które znajdowały się w polu widzenia Rady, a w ich ocenie zostały wadliwie rozważone przez Krajową Radę Sądownictwa.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, nie ma podstaw do przyjęcia, że Krajowa Rada Sądownictwa, nie zamieszczając w uzasadnieniu uchwały jeszcze bardziej szczegółowej charakterystyki niewybranego kandydata, nie dokonała wnikliwej oceny jego kandydatury, skoro uzasadnienie uchwały wskazuje, iż o wyborze kandydata zdecydowała całościowa ocena wynikająca z łącznego zastosowania przyjętych kryteriów (wyrok Sądu Najwyższego z 15 września 2015 r., III KRS 47/15, LEX nr 1816596; wyrok Sądu Najwyższego z 17 lipca 2014 r., III KRS 24/14, LEX nr 1498818).

Nietrafiony jest również zarzut naruszenia art. 35 u.k.r.s., znajdującego zastosowanie w przypadku zgłoszenia się na stanowiska sędziowskie więcej niż jednego kandydata. W myśl tego przepisu, przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia: doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów. Pod pojęciem kwalifikacji należy rozumieć nie tylko wymagania stawiane kandydatom w przepisach ustaw regulujących ustroj sądów powszechnych, gdyż te wyznaczają minimum standardów dla osoby ubiegającej się o stanowisko sędziego, ale także wyniki ukończenia studiów i egzaminu sędziowskiego, uzyskane stopnie naukowe, ukończone studia podyplomowe i szkolenia, reprezentowaną w toku wykonywania dotychczasowej pracy i analizowaną przez sędziów wizytatorów oraz przełożonych wiedzę

prawniczą, sposób organizowania pracy i wywiązywania się z obowiązków itp. (wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2016 r., III KRS 90/15, LEX nr 1977932).

W przedmiotowej sprawie Rada dysponowała kompletną dokumentacją dotyczącą poszczególnych osób biorących udział w konkursie i kierowała się powyższymi kryteriami. Zostało to wprost wskazane w wielu miejscach uzasadnienia uchwały i jednoznacznie wynika z jej treści (*vide*: s. 23-24, s. 32-34, s. 45-46 oraz odnośnie do: B. B. s. 34-36, P. H. s. 36-37, E. Z. S. s. 44-45 uzasadnienia uchwały). W stosunku do kandydatów przywołano datę ukończenia studiów wyższych, fakt odbycia aplikacji, przebieg dotychczasowego zatrudnienia, oceny uzyskane na dyplomie ukończenia studiów, oceny uzyskane z egzaminu zawodowego, uczestnictwo w konferencjach, seminariach, działalność publikacyjną, opinie wizytatorów, opinie przełożonych, poparcie środowiska sędziowskiego i inne okoliczności. Na podstawie pełnych i prawidłowych ustaleń faktycznych oraz wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy połączonych z rzetelną i szczegółową oceną kwalifikacji kandydatów, Rada stwierdziła, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe do ubiegania się o powołanie na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego, ale nie wszyscy, choć są dobrymi kandydatami, wypełniają oceniane łącznie kryteria wyboru wymienione w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.k.r.s., w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego. Rada prawidłowo, w sposób spójny, logiczny i przekonujący zaprezentowała motywy swojej decyzji sporządzając uzasadnienie, zgodnie z art. 42 ust. 1 u.k.r.s. i uwzględniając wytyczne Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniach wyroków: z 27 marca 2019 r., I NO 9/19 odnośnie do B. B., z 26 marca 2019 r., I NO 10/19 odnośnie do P.H., z 26 marca 2019 r., I NO 7/19 odnośnie do E. Z. S., stosownie do treści art. 398²⁰ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.

Należy ponownie podkreślić, że żadne z kryteriów oceny poszczególnych kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie brane pod uwagę w postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa nie ma charakteru decydującego ani też nie jest konieczne wymagane uszeregowanie kandydatów w oparciu o każde z nich. Znaczenie przywiązywane do poszczególnych kryteriów przy ocenie kandydatów

na stanowiska sędziowskie pozostaje poza zakresem kompetencji Sądu Najwyższego do kontroli zgodności uchwał Rady z prawem. O przeprowadzeniu prawidłowej oceny zgłoszonych kandydatur decyduje bowiem ocena całościowa (kompleksowa) wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów, co wynika z obowiązku wszechstronnego rozważenia przez Radę okoliczności sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z 5 listopada 2015 r., III KRS 76/15, LEX nr 1975843, wyrok Sądu Najwyższego z 6 lutego 2019 r., I NO 21/18, niepubl.).

Krajowa Rada Sądownictwa została wyposażona w prawo swobodnej oceny kandydata na urząd sędziego, posiada kompetencje do merytorycznego badania jego kwalifikacji w ustawowo określonych granicach. Pogląd o posiadaniu przez Krajową Radę Sądownictwa prawa do własnej oceny osób zgłaszających się na wolne stanowiska sędziowskie znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, którego kolejnym przykładem jest uzasadnienie wyroku z 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12, niepubl., w którym Sąd ten stwierdził, iż „ocena przydatności kandydata należy do Rady”. Z kolei w motywach wyroku z 6 listopada 2009 r., III KRS 22/09, niepubl., Sąd Najwyższy podkreślił, że „dokonanie oceny kandydatury i zajęcie stanowiska jest ustawową kompetencją Rady, a podstawą odwołania od uchwały Rady - a co za tym idzie i zakresem rozpoznania sprawy - jest zarzut sprzeczności uchwały z prawem (art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz.U. nr 11, poz. 67). Wynika stąd, że zasadność stanowiska Rady nie podlega kontroli Sądu Najwyższego, chyba że to stanowisko przekracza dopuszczalne granice swobodnego uznania”, czego Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie nie stwierdził.

Na marginesie można jednak zauważyć, że uchwałą z dnia 24 stycznia 2019 r., nr 158/2019, Krajowa Rada Sądownictwa uchwaliła regulamin szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. 2019, poz. 192), a zatem rozpoznając sprawę nie mogła naruszyć § 18 ust. 1-11 regulaminu szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa (M. P. 2018, poz. 840).

Niezasadnie Odwołujący B. B., P. H., E. Z. S. podnosili zarzuty obrazy prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.), w postaci naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji

RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów – niejasność kryteriów awansu, nierówny dostęp do służby publicznej czy naruszenie zasady równego traktowania.

Przede wszystkim, naruszeniu zasad określonych w przytoczonych przepisach Konstytucji RP przeczą fragmenty samej zaskarżonej uchwały, w których Rada wskazała na takie kryteria jak: oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe kandydatów, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, oceny ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego (ss. 24, 32, 34, 48-49 uzasadnienia uchwały), a wreszcie konkluzja, że kandydaci wskazani w uchwale (pkt 1) prezentują wysokie, wyróżniające i odpowiadające wymogom orzekania w sądzie apelacyjnym kwalifikacje i dlatego w rozpatrywanej procedurze nominacyjnej są kandydatami lepszymi niż pozostali. Zatem, kryteria awansu zostały *expressis verbis* przywołane przez Krajową Radę Sądownictwa.

Ani z uzasadnienia uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, ani z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania nie wynika też, by Skarżącym ograniczono dostęp do służby publicznej w wyniku zastosowania dyskryminujących ich kandydatury kryteriów lub też naruszenia zasady równości. Przypomnieć bowiem należy, że rozpoznając odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Sąd Najwyższy nie porównuje kandydatur, ale ocenia, czy uwzględnione w danej procedurze nominacyjnej kryteria oceny zostały zastosowane w jednakowy sposób do wszystkich kandydatów.

Zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały argumenty dotyczące nieprzedstawienia Prezydentowi RP kandydatur Skarżących do objęcia urzędu sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) wskazywały, że na treść takiego rozstrzygnięcia sprawy decydujący wpływ miała całościowa i wszechstronnie przeprowadzona ocena wynikająca z łącznego zastosowania przyjętych przez Krajową Radę Sądownictwa kryteriów. Dodać należy, iż z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika jasno, iż Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła w odniesieniu do wszystkich uczestników postępowania jednakowe okoliczności rzutujące na ocenę predyspozycji poszczególnych kandydatów do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego. Ponadto, przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały motywy rozstrzygnięcia nie zawierały

elementów pozwalających uznać je za dyskryminujące w stosunku do kandydatur Odwołujących się, a zatem nie mogą przemawiać za słusnością twierdzeń podniesionych w zarzutach dotyczących naruszenia przepisów Konstytucji RP.

Warto w tym miejscu odwołać się do orzeczenia Sądu Najwyższego, który podkreślał, że zarzut naruszenia art. 32 ust. 1 w zw. z art. 60 Konstytucji RP może być rozpatrywany wyłącznie pod kątem legalności, a zatem zgodności z prawem zastosowanej *in casu* procedury oceny kandydatur i w efekcie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie lub odmowy objęcia danego kandydata takim wnioskiem. Przedmiotem ochrony wynikającej z art. 60 Konstytucji RP jest przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, a więc związany z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania (wyrok Sądu Najwyższego z 15 października 2014 r., III KRS 49/14, LEX nr 1738503).

W świetle powyższego nie sposób podzielić stanowiska Skarżących o naruszeniu zasady sprawiedliwości społecznej określonej w art. 2 Konstytucji RP.

Reasumując, Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując zaskarżoną uchwałę, dysponowała pełną wiedzą o kandydatach wynikającą ze zgromadzonego w toku procedury konkursowej materiału i po rozważeniu całokształtu okoliczności, uwzględniając wytyczne Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniach wyroków uchylających uchwałę KRS nr (...), stosując kryteria konstytutywne i konsekutywne, dokonała autonomicznego i zgodnego z prawem wyboru w ramach jej konstytucyjnych i ustawowych kompetencji, dlatego odwołania podlegały oddaleniu.

Wobec cofnięcia zgłoszenia na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) przez J. J. i M. W. oraz umorzenia postępowań w ich sprawach przez Krajową Radę Sądownictwa, a w konsekwencji braku interesu prawnego w rozpatrzeniu złożonych przez nie odwołań, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie odwoławcze dotyczące obu Skarżących.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s. oraz art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.